

31 Μαρτίου 2014 – Μια μέρα ξεχωριστή στο Γυμνάσιο Κυπαρισσίας.

Ενημερώθηκε περίπου 6 μήνες πριν · Η λήψη έγινε στην τοποθεσία Κυπαρισσία, Ανοιξιάτικη μέρα, φεγγερή, και πρόσωπα φωτεινά με υποδέχτηκαν εγκάρδια στο Γυμνάσιο Κυπαρισσίας – ο Διευθυντής, ο Υποδιευθυντής και οι υπόλοιποι εκπαιδευτικοί. Την πρωτοβουλία για την επίσκεψή μου την είχε μια ομάδα καθηγητών με φλόγα να δώσουν στα παιδιά ό,τι καλύτερο μπορούσαν. Σύντομα έμαθα περισσότερα γι' αυτή την ομάδα: τον Γιώργο Τσάλτα, τη Δήμητρα Παπαντωνοπούλου, τη Δέσποινα Θεοδοσάκη, την Άντα Γκότση, τον Ανδρέα Δημητρακόπουλο.

Το στήσιμο μιας βιβλιοθήκης που να εξυπηρετεί και τα παιδιά και τους γονείς τους ήταν το πρώτο που είχε αποφασίσει η ομάδα ότι πρέπει να γίνει, μόλις συστάθηκε. Έτσι, ένας χώρος του σχολείου άχαρος και στην ουσία άχρηστος ως τότε, με τις δικές τους προσπάθειες και με τις χορηγίες που κατάφεραν να εξασφαλίσουν, μετατράπηκε με κόπο και προσωπική δουλειά σε ζεστό χώρο εκδηλώσεων και σε μια ελκυστική βιβλιοθήκη. Ίσως όχι πολύ πλούσια στην αρχή, μα η προοπτική να την εμπλουτίσουν έγινε η μόνιμη έγνοια τους.

Μια βιβλιοθήκη όμως πρέπει να έχει επισκέπτες, αναγνώστες, χρήστες του όποιου πλούτου της. Επόμενο βήμα της ομάδας λοιπόν ήταν να καταστρώσουν ένα πρόγραμμα αποτελεσματικό. Το ονόμασαν «Φιλαναγνωσία». Σε συνεργασία με τους γονείς, βρήκαν πρωτότυπους τρόπους να συγκεντρώσουν κάποια έστω και μικρά ποσά για τα απαραίτητα έξοδα της εφαρμογής του. Και άρχισαν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, οι προβολές ταινιών, οι προσκλήσεις συγγραφέων, που κίνησαν και τόνωσαν το ενδιαφέρον των παιδιών για τα βιβλία και το διάβασμα, και που ενθάρρυναν την ομάδα να συνεχίσει με περισσότερο ζήλο.

Ναι, υπάρχουν τέτοια παραδείγματα εκπαιδευτικών εμπνευσμένων και αφοσιωμένων στο έργο τους: στην πνευματική καλλιέργεια των παιδιών. Είναι οι εκπαιδευτικοί που δεν τους αναχαιτίζει η μιζέρια της εποχής, δεν το βάζουν κάτω, παλεύουν, αντιστέκονται στην απελπισία που δημιουργούν οι αδικίες και η οικονομική εξόντωση. Είναι οι εκπαιδευτικοί-ήρωες που αποδεικνύουν με τον κόπο και τη καθημερινή προσφορά τους ότι τελικά είναι ευτυχία να είσαι Έλληνας, γιατί ξέρεις να αγωνίζεσαι σε χαλεπούς καιρούς και να βγαίνεις νικητής.

Έτσι έγινε και την τελευταία μέρα του Μάρτη γνώρισα τους εμπνευστές του προγράμματος «Φιλαναγνωσία», μίλησα με τους μαθητές του Γυμνασίου, χάρηκα τη συζήτηση με τα παιδιά και απόλαυσα τη συντροφιά των καθηγητών τους. Ήταν μια υπέροχη, αλησμόνητη εμπειρία, που με γέμισε χαρά κι ελπίδα ότι ετούτος ο τόπος έχει ανθρώπους που δεν θ' αφήσουν να σβήσει ο πολιτισμός του, η παράδοσή του, οι αξίες του. Και, το κυριότερο, θα κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για τον ατίμητο θησαυρό μας: Τα παιδιά μας. Τους ευχαριστώ από καρδιάς για την αισιοδοξία που μ' έκαναν να νιώσω – αίσθημα που όσο γερνώ το χρειάζομαι όλο και περισσότερο